

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง โปรแกรมประมวลผลคำ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
4. ลิ้งหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
5. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
6. การประเมินหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
7. ขั้นตอนการพัฒนาแบบ ADDIE
8. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง
9. จิตวิทยาการเรียนรู้
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2546 : 22-50) ได้แก้ล่าสุด
แนวทางจัดการศึกษาไว้ดังนี้

หมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และต้องว่าผู้เรียนมีความสำลักที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติและเติบโตตามศักยภาพ

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือ ทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มี

เพื่อสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิ์ได้รับการพัฒนาด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรก ที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการสำรวจ ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กรุ๊ปสอน ผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียน ในการสำรวจความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปพัฒนาความรู้ตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ อันจะนำไปสู่การสำรวจความรู้ ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1 - 24) ได้ก่อตั้ง รายละเอียดของหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2544 ดังนี้

1. หลักการ

- 1.1 เป็นการศึกษาเพื่อเป็นอุปกรณ์ของชาติ มุ่งเน้นความมีน้ำใจความรู้กับความเมื่น.stack
- 1.2 เป็นการศึกษาเพื่อป้องชน ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ
- 1.4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ สนองต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม ประเทศไทย
- 1.5 เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายสามารถ เทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ จากการศึกษาทุกรูปแบบ

- 1.6 เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้มีความสอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม
เศรษฐกิจการเมือง การปกครอง และความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม
- 1.7 เป็นหลักสูตรที่ให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษานี้นับเป็นฐาน มุ่งพัฒนาให้คนไทยเป็นภูมิปัญญาที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา
มีความสุข อุ่นบัน្តีนุ่มนวลของความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพซึ่งกำหนดคุณภาพ
ด้วยถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไปนี้

- 2.1 เก็บคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรม
ของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่นที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
2.2 มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน
และการค้นคว้า

2.3 มีความรู้อันเป็นสาขาระบบทั่วไป การเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้า
ทางวิชาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

ปรับวิธีคิดวิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.4 มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
ทักษะการคิด การแก้ปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต

2.5 รักการออกกำลังกาย อย่างเด่นทางให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

2.6 มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ดีมากกว่าผู้บริโภค

2.7 เข้าใจในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมือง
ดีเยี่ยมในวิธีชีวิต และการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นปรมุข

2.8 มีจิตสำนึกรักภักดีต่อประเทศไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา
ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.9 รักประเทศชาติและห้องถีน มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

3. โครงสร้างของหลักสูตร

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้ จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้ ระดับชั่วขั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ชั่วขั้น ตามระดับการพัฒนาการผู้เรียน มีดังนี้

ชั่วขั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ชั่วขั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ชั่วขั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ชั่วขั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

4. เวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้ ระดับชั่วขั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ชั่วขั้น ตามระดับพัฒนาการ ของผู้เรียน ดังนี้

4.1 ชั่วขั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

4.2 ชั่วขั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

4.3 ชั่วขั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000-1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 5-6 ชั่วโมง

4.4 ชั่วขั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มีเวลาเรียนปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นุ่งพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทยมีศักยภาพ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งดือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยจัดแบ่งเป็น 8 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ และในการศึกษาระดับนี้ได้จัดทำใน

รายวิชาคุณสามารถเรียนรู้คุณสามารถเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง
โปรแกรมประมวลผลคำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรคุณสามารถเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1. ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนา^{ผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงาน อย่างถูกต้องเหมาะสม คุณค่าและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการใหม่สามารถทำงานสามารถทำงานเป็นหน่วยคณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความยั่งยืน ซื่อสัตย์ ประหมัด อดทน ตรงต่อเวลา อื่อเพื่อ เสียสละ และอดทน ซึ่งนำไปสู่ การให้ผู้เรียนสามารถมีคุณธรรมจริยธรรมและมีค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความยั่งยืน ซื่อสัตย์ ประหมัด อดทน ตรงต่อเวลาอื่อเพื่อ เสียสละ และอดทน ซึ่งนำไปสู่ การให้ผู้เรียนสามารถพึงตนเองได้ ตามพระราชบัญญัติเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขร่วมมือและแบ่งปันระหว่างบ้านสามัคกร ในบริบทของสังคมไทย (กรมวิชาการ. 2545 : 1)}

2. วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กำหนดวิสัยทัศน์การเรียนรู้
คุณภาพของผู้เรียน สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้
วิสัยทัศน์การเรียนรู้ เมื่อกระบวนการการการทำงานและการจัดการอย่างเป็นระบบพัฒนา^{ความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบและการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการ เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ยึดงาน กระบวนการจัดการและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ บนพื้นฐาน ของการใช้หลักการและทฤษฎีเป็นหลักในการทำงานและการแก้ปัญหา}

3. คุณภาพผู้เรียน

มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบมีองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถโดยมีลักษณะ^{ดังนี้}

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำารงชีวิตและครอบครัว และอาชีพการอุปแบบ
และเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ
มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้เลือกใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์
ด้วยวิธีการใหม่

มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประยัค อดถอน
ตรงต่อเวลา เอื้อเพื่อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เก็บคุณค่าความสำคัญของงาน
และการทำงาน สำนึกรักดึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

4. เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

4.1 ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

สามารถช่วยเหลือตนเองเกี่ยวกับงานในกิจวัตรประจำวัน ช่วยเหลืองาน
ในครอบครัว ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานได้ สามารถคิดและสร้างสิ่งของเครื่องใช้
ในชีวิตประจำวันอย่างง่ายๆ ทำงานตามได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์
ประยัค อดถอน ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างประยัค

4.2 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

สารสนเทศได้เหมาะสมกับงาน สามารถคิด อุปแบบ สร้าง คัดแปลง
สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันง่ายๆ ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประยัค
อดถอน ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

4.3 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

มีทักษะการทำงานอาชีพสุจริต มีทักษะการจัดการ ทำงานอย่างเป็นระบบ
และมีกลยุทธ์ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เก็บคุณค่าของงานอาชีพสุจริต เก็บแนวทางในการ
ประกอบอาชีพ เลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับงานอย่างถูกต้อง
มีคุณธรรม สามารถคิด อุปแบบ สร้าง คัดแปลงสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันง่ายๆ
ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประยัค อดถอน มุ่งมั่น อดทน เอื้อเพื่อ เสียสละ
ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

5. สาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กำหนดสาระที่เป็นองค์ความรู้ ของกลุ่ม 5 สาระ คือ

5.1 สาระที่ 1 การคำนึงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงาน ในชีวิตประจำวัน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่างงานประดิษฐ์และงานธุรกิจ

5.2 สาระที่ 2 การอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ ของการประกอบอาชีพสู่ชีวิต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

5.3 สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เกี่ยวกับการพัฒนา ความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการผลิตเทคโนโลยี สร้างและใช้สิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการคำนึงชีวิต

5.4 สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการ เทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูล และสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ และสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.5 สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวกับการนำ เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวกับการคำนึงชีวิต และครอบครัวและการอาชีพ

6. มาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กำหนดสาระที่เป็นองค์ความรู้ ของกลุ่ม 5 สาระ แต่ละสาระมีมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

6.1 สาระที่ 1 การคำนึงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ๑.๑ : เพื่อให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกรักในสังคม การใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการคำนึงชีวิต และครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ
 มาตรฐาน ๑.๒ : มีทักษะกระบวนการทำงาน และการขัดการการทำงานเป็น กลุ่ม การแสดงความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักษาการทำงาน และมีเจตคติที่ดี ต่องาน

6.2 สาระที่ 2 : การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 : เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรมมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

6.3 สาระที่ 3 : การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 : เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยีใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการ และความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้วิธีการ เชิงกลยุทธ์ ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทาง สร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม ถึงแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

6.4 สาระที่ 4 : เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 : เข้าใจ เห็นคุณค่า และกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมี ประสิทธิภาพประสิทธิผล และมีคุณธรรม

6.5 สาระที่ 5 : เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 : ใช้เทคโนโลยีการทำงาน การผลิต การออกแบบแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีวางแผนเชิงกลยุทธ์และมีความคิด สร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ต้องถ้ารู้ขั้นตอนการทำงานก่อเป็นมาตรฐานช่วงชั้น 4 ช่วง ชั้นก่อ ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) ช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

7. กระบวนการเรียนรู้ก่อสู่การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

7.1 กลไกการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ให้ครบองค์รวมของการพัฒนาตามศักยภาพ ผู้เรียน คือ ต้องมีความรู้ ทักษะและกระบวนการ คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม

7.2 การจัดการเรียนรู้ต้องกำหนดเป็นงาน (Task) โดยแต่ละงานต้องเป็นไป ตามโครงสร้างการเรียนรู้ของก่อสู่การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ทั้ง 7 หัวข้อ

1) ความหมายของงาน

2) ความสำคัญและประโยชน์ของงาน

3) มีทฤษฎีสนับสนุนหลักการของงาน

4) วิธีการและขั้นตอนของการทำงาน

5) กระบวนการทำงาน การจัดการ เทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และแนวทางในการประกอบอาชีพ

- 6) การนำเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน การสร้าง
และพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ ๆ
- 7) คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมในการทำงานและประกอบอาชีพ
- 7.3 การจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนสามารถนำความรู้ ทักษะและกระบวนการ
คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมจากสาระภายในกลุ่มนماบูรณการกันได้ หรือนำสาระ
จากกลุ่มวิชาอื่นมาบูรณการกับสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ได้
- 7.4 จัดการเรียนรู้ได้ทั้งภายในชั้นเรียน นอกชั้นเรียน โดยจัดในสถานปฏิบัติงาน
แหล่งสถานศึกษา สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีวศึกษาฯลฯ
- 7.5 จัดการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดผลงานที่มีความหมายกับผู้เรียนซึ่งจะทำให้
ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ความสำคัญ เห็นคุณค่ายอมทำให้เกิดความภาคภูมิใจ
ในการปฏิบัติงาน
- 7.6 จัดการเรียนรู้โดยผู้สอนต้องดำเนินถึงความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม
ทางร่างกาย อุปนิสัย ตดไปญญา และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
- ## 8. รูปแบบการจัดการเรียนรู้
- 8.1 การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริง มีขั้นตอน
อย่างน้อย 4 ขั้นตอน คือ
- 8.1.1 ขั้นการศึกษาและวิเคราะห์
 - 8.1.2 ขั้นวางแผน
 - 8.1.3 ขั้นปฏิบัติ
 - 8.1.4 ขั้นประเมินและปรับปรุง
- 8.2 การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า
ในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ
- 8.3 การจัดการเรียนรู้จากการประสมการณ์ เป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย
- 8.3.1 ครุภัณฑ์สร้างกิจกรรม โดยที่กิจกรรมนั้นอาจจะเขื่อมโยงกับสถานการณ์
ของผู้เรียน หรือเป็นกิจกรรมใหม่ หรือเป็นประสบการณ์เชิงประจําวันก็ได้
 - 8.3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมจากข้อ 1 โดยการอภิปราย การศึกษาร่วม
ตัวอย่างหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ
 - 8.3.3 ผู้เรียนวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรม ว่าเกิดขึ้นจากเหตุใด

- 8.3.4 สรุปผลที่ได้จากข้อ 3 เพื่อนำไปสู่หลักการและแนวคิดของสิ่งที่ได้เรียนรู้
 8.3.5 นำหลักการและแนวคิดจากข้อ 4 ไปใช้กับกิจกรรมใหม่ หรือกิจกรรมอื่น ๆ

หรือสถานการณ์ใหม่ต่อไป

8.4 การเรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้มีการเลือกใช้กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างค่านิยม กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ

จากเอกสารหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สรุปได้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เน้นการทำงาน กระบวนการทำงานและการจัดการอย่างเป็นระบบ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบงาน กระบวนการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้ และประยุกต์ใช้ในการทำงาน รวมทั้งการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมชีวภาพ นวัตกรรมด้านพลังงานอย่างประหยัด หรือวิธีการใหม่ นวัตกรรมใช้ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างประหยัด และคุ้มค่า โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิต และครอบครัว การงานอาชีพและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยี เพื่อการทำงานและอาชีพ มีทักษะการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ สำรวจความรู้ ศักยภาพ ความสามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ เลือกใช้เทคโนโลยีหรือเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ มีความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ออดหนรักการทำงาน ประหยัด อุดหนุน ตรงต่อเวลา อื่อเพื่อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน ให้คุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ทราบถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำสาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ กำหนดเนื้อหาเป็น 6 เรื่อง เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนานั้นสืบอิเล็กทรอนิกส์

สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

1. ความหมายของ สื่อประเมิน

ผู้ศึกษาได้ศึกษาความหมายของสื่อประเมินจากเอกสารและงานวิจัยนักการศึกษา ซึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พิสุทธา อารีรายณ์ (2551 : 19) สื่อประสม หมายถึง การนำเสนอข้อมูล ค่วยคอมพิวเตอร์ โดยข้อมูลที่นำเสนอันจะผสมผสานองค์ประกอบ 5 ส่วน ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และภาพวิดีโอทัศน์ เป็นต้น

ธงชัย นิยมสุข (2547 : 14-15) มัลติมีเดีย คือ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อแสดงผล และนำเสนอในรูปข้อความรูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว โดยเชื่อมอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้เพื่อท่องไปในเนื้อเรื่อง โดยมีการปฏิสัมพันธ์ การสร้าง และการสื่อสารระหว่างผู้ใช้ และตัวเนื้อหา กล่าวไว้ว่า มัลติมีเดีย (Multimedia) เป็นการนำคอมพิวเตอร์ มาควบคุมตื่อ ต่างๆ เพื่อให้ทำงานร่วมกัน เช่น เรอาจสร้างโปรแกรมให้มีการนำเสนองานที่เป็นข้อความ ต่างๆ เพื่อให้ทำงานร่วมกัน เช่น เรอาจสร้างโปรแกรมให้มีการนำเสนองานที่เป็นข้อความ มีภาพเคลื่อนไหว หรือมีเสียงบรรยายประกอบลับกันไป สื่อที่จะเข้าร่วมในระบบมัลติมีเดีย อาจเป็นทั้งสัญญาณภาพ และเสียงที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุมการทำงาน

กิตานันท์ มะลิทอง (2543 : 267) มัลติมีเดีย (Multimedia) หมายถึง การนำเสนอสื่อหลาย ๆ ประเภท มาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ เพื่อให้เกิด การนำเสนอสื่อหลาย ๆ ประภาค มาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับ ขั้นตอนของเนื้อหา และในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วย เพื่อการผลิต หรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ การนำเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวิดีโอทัศน์ และเสียง

กล่าวโดยสรุป มัลติมีเดีย คือ การนำเสนอข้อมูลค่วยคอมพิวเตอร์ในรูปข้อความ ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหวแบบวิดีโอทัศน์ และเสียง โดยมีการปฏิสัมพันธ์ การสร้าง และการสื่อสารระหว่างผู้ใช้และตัวเนื้อหา จากคำนิยามข้างต้น องค์ประกอบหลักๆ ของมัลติมีเดีย จึงประกอบด้วยสื่อ (Media) ข้อมูลที่อยู่ในรูปดิจิตอล (Digital Information) และการปฏิสัมพันธ์ (Interactivity) ซึ่งเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในเรื่องข้อความ ไวยากรณ์ ภาษา และการรับรู้ การสร้างภาพ 2 มิติ 3 มิติ ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอทัศน์ การแพร่กระจาย (Broad casting) การเก็บข้อมูล การประพันธ์และแต่งเรื่องราว และซอฟต์แวร์สนับสนุนเทคโนโลยี การเก็บข้อมูล การประพันธ์และแต่งเรื่องราว และซอฟต์แวร์สนับสนุนเทคโนโลยี

2. องค์ประกอบของสื่อประสม

สื่อประสม หมายถึง การนำเสนอข้อมูลค่วยคอมพิวเตอร์โดยข้อมูลที่นำเสนอันจะผสมผสานองค์ประกอบ 5 ส่วน ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และภาพวิดีโอทัศน์ ทั้งนี้อาจจะผสมผสานทั้ง 5 องค์ประกอบ รายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ของสื่อประสม อธิบายได้ดังนี้ (พิสุทธา อารีรายณ์. 2551 : 19)

2.1 ข้อความ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของสื่อประสมที่สามารถจัดรูปแบบของข้อความให้น่าอ่านได้ โดยอาจใช้สีหรือลักษณะ หรือการใช้รูปแบบตัวอักษรที่เปลกใหม่นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ข้อความเป็นตัวอักษร ตัวหนา หรือตัวอักษรเด่นได้ ข้อความสามารถพิมพ์ในโปรแกรมต่างๆ ได้ เช่น โปรแกรมประมวลผลคำ โปรแกรมนำเสนอ หรือโปรแกรมเกี่ยวกับการสร้างภาพกราฟิกอื่นๆ ฯลฯ

2.2 ภาพนิ่ง เป็นองค์ประกอบที่เป็นกราฟิกที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์โดยที่ภาพประเภทนี้แยกได้โดยส่วนขยายของไฟล์ BMP, IPG, GIF เป็นต้น โปรแกรมที่ใช้ในการสร้างภาพนิ่งนี้ เช่น โปรแกรมโฟโต้ช็อป (Photoshop) หรือโปรแกรม เอดีซี (ADC) ฯลฯ

2.3 ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้สื่อน่าสนใจมากขึ้น สามารถสร้างจากโปรแกรม (Flash) หรือโปรแกรมคลิปอาร์ต (Clip Art) โดยการสร้างภาพที่ละภาพ แล้วนำมาระบบต่อกันอย่างเป็นลำดับ

2.4 ภาพวีดีทัศน์ เป็นองค์ประกอบที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ถ่ายมาจากการถ่ายวีดีทัศน์ แล้วนำภาพที่ได้มาแปลงให้เป็นไฟล์ที่สามารถใช้งานผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ โปรแกรมที่ใช้ในการจัดการกับภาพวีดีทัศน์ ได้แก่ โปรแกรมอะโอดีเพรีเมียร์ (Adobe premiere) เป็นต้น

2.5 เสียง (Voice) เป็นองค์ประกอบที่อาจจะต้องบันทึกข้อมูลด้วยระบบอนาล็อก โดยบันทึกจากเครื่องเล่นวิทยุหรือเทปแล้วนำมาตัดแปลงให้เป็นระบบดิจิทัลหรือบันทึกโดยระบบดิจิทัล โดยนำอุปกรณ์การบันทึกต่อพ่วงกับคอมพิวเตอร์ โปรแกรมที่ใช้บันทึกเสียง ได้แก่ โปรแกรมอะโอดีชัน (Adobe Audition) หรือโปรแกรมชาวด์ฟอร์ซ (Sound Force) โปรแกรมอะโอดีชัน (Adobe Audition) หรือโปรแกรมชาวด์ฟอร์ซ (Sound Force)

3. การนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานสื่อประสม

การนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานด้านสื่อประสม มีการนำมาใช้หลากหลายรูปแบบ คือ (หงษ์ชัย นิยมสุข. 2547 : 15)

3.1 ระดับสถานี (Work Station) ราคาตั้งแต่ 3 แสนบาทขึ้นไป เครื่องพวณ์นี้จะมีอุปกรณ์พร้อมอยู่แล้ว คือ ซีอีพี 1 เครื่อง กีดีเอ็มดิสก์ของวีดีทัศน์ เครื่องเล่นซีดีรอม การ์ดเสียงแบบสเตอริโอพร้อมไมโครโฟนและการ์ดวีดีทัศน์ที่สามารถรับสัญญาณจากเครื่องเล่นวีดีทัศน์ทั่วไปได้ เพื่อเอาไปผสมกับภาพและข้อความจากคอมพิวเตอร์ เครื่องระดับนี้ ได้แก่ เครื่องยี่ห้อ Silicon Graphics, Apple, Sun เป็นต้น

3.2 ระดับพีซีตั้ง โต๊ะ (Desktop PC) ระดับนี้ก็คือ โน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ทั่ว ๆ ไป ซึ่งปัจจุบันมีเครื่องเล่นซีดีรอม และการ์ดเสียงสเตอริโอ รวมทั้งลำโพงและไมโครโฟนใส่ไว้ ในตัวโน้ตบุ๊กเกือบทุก台

4. ประโยชน์ของสื่อประสม

สื่อประสม ทำให้การสื่อความหมายได้รวดเร็วเข้าใจง่าย สามารถจัดลำดับให้ผู้ใช้ ติดตามความต้องการของผู้ใช้ชน โปรแกรมได้อย่างสะดวก สามารถสร้างเงื่อนไขของการวิ่งไปสู่ ลำดับของเหตุการณ์ได้อย่างชัดช้อน ดังนั้น มัตติมีเดียสามารถนำไปประยุกต์ใช้งาน ได้มากนัก เช่น (งชช. นิยมสุข. 2547 : 15)

4.1 เพื่อการบันเทิง

4.2 เพื่อทำสื่อการสอน เช่น ระบบ CM

4.3 ใช้ในงาน Presentation เพื่อนำเสนอโครงการ แนวคิด และข่าวสารข้อมูล ซึ่งสามารถนำไปใช้ทั้งทางธุรกิจและโฆษณา

4.4 ช่วยในการออกแบบทางวิศวกรรมและจำลองแบบ

4.5 ลดเวลาในการติดต่อสื่อสาร

5. สื่อประสมกับการศึกษา

มนิษฐา ชานนท์ (2532 : 7-13) กล่าวว่า ปัจจุบันสื่อประสม มีบทบาทสูงมาก ในวงการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ได้มีโครงการพัฒนาการเรียนการสอน ในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือและมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น โครงการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของกรมสามัญศึกษา (โรงเรียนวังไกลกังวล) โครงการการศึกษาทางไกลแบบสองทางของทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่ให้บริการสอนทางไกล เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวมทั้งโครงการ School Net และโครงการ เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามพระราชดำริ เมื่อต้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า สื่อประสม หมายถึงการนำเสนอข้อมูลหรือสารสนเทศ ที่ประกอบไปด้วยรูปแบบการนำเสนอตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปผสมผสานกัน ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง เสียง ภาพเคลื่อนไหว และภาพวีดีทัศน์ ทั้งนี้ในสถานการณ์การนำเสนอทำให้ผู้ใช้สามารถ โต้ตอบกับระบบได้ โดยสื่อประสมมีประโยชน์หลากหลายประการ เช่น สื่อประสมช่วยในการ ออกแบบสื่อตอบสนองต่อแนวคิดและทุนภูมิการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียฯ สามารถช่วยเสริมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาและนำเสนอองค์ประกอบของสื่อประสม ประโยชน์ของสื่อประสม นำไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

1. ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ยังไม่ได้บัญญัติศัพท์ที่ใช้ในภาษาไทยอย่างเป็นทางการ แต่กระนั้นก็ได้มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

ไพบูลย์ ศรีฟ้า (2551 : 14) กล่าวว่า “อีบุ๊ก” (E-book, e-Book, eBook, EBOOK,) เป็นคำภาษาต่างประเทศ ย่อมาจาก คำว่า electronic book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์ และออนไลน์

สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2543 : 1) ได้ให้ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง หนังสือที่สามารถเปิดอ่าน ได้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ ทั้งแบบปalteมท้อป หรือพ็อกเก็ตคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีที่เน้นเรื่อง การพกพาสะดวกตามตัวได้สะดวกเหมือนโทรศัพท์มือถือที่เรียกว่า Mobile ทำให้ระบบสื่อสารติดต่อ ผ่านอินเทอร์เน็ต ได้ สามารถโหลดผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้ โดยไม่ต้องส่งหนังสือจริง

กรมวิชาการ (มปป. : 2) ได้ให้ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง หนังสือหรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้อ่านสามารถอ่านผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรืออุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์พกพาอื่น ๆ ได้

บรรชิต มาลัยวงศ์ (2540 : 1) ได้ให้ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง รูปแบบของการจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ที่เป็นข้อความ ตัวเลข ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้มีวิธีเก็บ ในลักษณะพิเศษ นั่นคือ จากแฟ้มข้อมูลหนึ่งผู้อ่านสามารถเรียกข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ทันทีโดยที่ข้อมูลนั้นอาจซ่อนอยู่ในแฟ้มเดียวกัน หรืออาจซ่อนอยู่ในแฟ้มอื่น ๆ ที่อยู่ห่างไกลกันได้

หากข้อมูลที่กล่าวมานี้เป็นข้อความที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข เรียกว่า ข้อความหลายมิติ (hypertext) และหากข้อมูลนั้นรวมถึงเสียงและภาพเคลื่อนไหวด้วย ก็เรียกว่า สื่อประสม หรือสื่อหลายมิติ (hypermedia)

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การนำหนังสือหนึ่งเล่มหรือหลาย ๆ เล่ม มาออกแบบใหม่ให้อยู่ในรูปของอิเล็กทรอนิกส์ โดยปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลเหล่านั้นให้อยู่รูปของตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงลักษณะที่ตอบโต้กันໄ้ด้วย (interactive) และการเชื่อมโยงแบบไฮเปอร์เทกซ์สามารถทำบุ๊คマーก (Book mark) และหมายเหตุประกอบตามที่ผู้ใช้งานต้องการได้โดยอาศัยพื้นฐานของหนังสือเล่มเป็นหลัก

2. โปรแกรมที่นิยมใช้สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book)

ไฟฏรย์ ศรีฟ้า (2551 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า โปรแกรมที่นิยมใช้สร้าง e-Book มีอยู่หลายโปรแกรม แต่ที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ได้แก่

2.1 โปรแกรมชุด Flip Album

2.2 โปรแกรมชุด DeskToP Author

2.3 โปรแกรมชุด Flash Album Deluxe

ชุดโปรแกรมทั้ง 3 จะต้องติดตั้งโปรแกรมสำหรับอ่าน e-Book ด้วย มีจะนั้นแล้ว จะเปิดเอกสารไม่ได้ ประกอบด้วย

2.3.1 โปรแกรมชุด Flip Album ตัวอ่านคือ Flip Viewer

2.3.2 โปรแกรมชุด DeskTop Author ตัวอ่านคือ DNL Reader

2.3.3 โปรแกรมชุด Flash Album Deluxe ตัวอ่านคือ Flash player

สำหรับบางท่านที่มีความชำนาญในการใช้โปรแกรม Flash MX ก็สามารถสร้าง e-Book ได้ เช่นกัน แต่ต้องมีความรู้ในเรื่องการเขียน Action Script และ XML เพื่อสร้าง e-Book ให้แสดงผลตามที่ต้องการ ได้

3. ความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) กับหนังสือทั่วไป

ไฟฏรย์ ศรีฟ้า (2551 : 15-16) ได้อธิบายถึงความแตกต่างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กับหนังสือทั่วไป ดังนี้

3.1 หนังสือทั่วไปใช้กระดาษ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ไม่ใช้กระดาษ

- 3.2 หนังสือที่นำไปมีข้อความและภาพประกอบธรรมชาติ หนังสือ
อิเล็กทรอนิกส์สามารถสร้างให้มีภาพเคลื่อนไหวได้
- 3.3 หนังสือที่นำไปไม่มีเสียงประกอบ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถใส่เสียง
ประกอบได้
- 3.4 หนังสือที่นำไปแก้ไขปรับปรุงได้ยาก หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถ
แก้ไขและปรับปรุงข้อมูล (update) ได้ง่าย
- 3.5 หนังสือที่นำไปสมบูรณ์ในตัวเอง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถสร้าง
ขุนเขื่อนโยง (links) ออกไปเชื่อมต่อกับข้อมูลภายนอกได้
- 3.6 หนังสือที่นำไปด้านทุนการผลิตสูง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ด้านทุน
ในการผลิตหนังสือต่ำ ประหยัด
- 3.7 หนังสือที่นำไปมีจัดทำก็คือการจัดพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไม่มี
จัดทำก็คือการจัดพิมพ์ สามารถทำสำเนาได้ง่ายไม่จำกัด
- 3.8 หนังสือที่นำไปเปิดอ่านจากเดิม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ด้องอ่าน
ด้วยโปรแกรม ผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์
- 3.9 หนังสือที่นำไปอ่านได้อย่างเดียว หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สั่งจากอ่านได้
แล้วยังสามารถถ่ายพิมพ์ (print) ได้
- 3.10 หนังสือที่นำไปอ่านได้ 1 คนต่อ 1 เดิม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 1 เดิม
สามารถอ่านพร้อมกันได้จำนวนมาก (ออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต)
- 3.11 หนังสือที่นำไปพกพาลำบาก (ต้องใช้พื้นที่) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์พกพา
สะดวกได้ครั้งละจำนวนมากในรูปแบบของไฟล์คอมพิวเตอร์ ใน Handy Drive หรือ CD
- 3.12 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. โครงสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book Construction)

- ลักษณะโครงสร้างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะมีความคล้ายคลึงกับหนังสือ
ที่นำไปพิมพ์ค่อนข้างด้วยกระดาษ หากจะมีความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนก็คือกระบวนการผลิต
รูปแบบ และวิธีการอ่านหนังสือ สรุปโครงสร้างที่นำไปของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
(ไพบูลย์ ศรีฟ้า. 2551 : 17-18) ประกอบด้วย
- 4.1 หน้าปก (Front Cover) หน้าปก หมายถึง ปกด้านหน้าของหนังสือซึ่งจะอยู่
ส่วนแรก เป็นตัวบ่งบอกว่าหนังสือเล่มนี้ชื่ออะไร ใครเป็นผู้แต่ง

- 4.2 คำนำ (Introduction) คำนำ หมายถึง คำนำอกรกต่างของผู้เขียนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูล และเรื่องราวต่าง ๆ ของหนังสือเล่มนี้
- 4.3 สารบัญ (Contents) สารบัญ หมายถึง ตัวบ่งบอกหัวเรื่องสำคัญที่อยู่ภายในเล่มว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง อยู่ที่หน้าใดของหนังสือ สามารถเชื่อมโยงไปสู่หน้าต่างๆภายในได้
- 4.4 สาระของหนังสือแต่ละหน้า (Pages Contents) สาระของหนังสือแต่ละหน้าหมายถึง ส่วนประกอบสำคัญในแต่ละหน้าที่ปรากฏภายในเล่ม ประกอบด้วย
- 4.4.1 หน้าหนังสือ (Page Number)
 - 4.4.2 ข้อความ (Texts)
 - 4.4.3 ภาพประกอบ (Graphics).jpg,.gif,.bmp,.png,.tiff
 - 4.4.4 เสียง (Sounds).mp3,.wav,.midi
 - 4.4.5 ภาพเคลื่อนไหว (video Clips, flash).mpeg,.wav,.avi
 - 4.4.6 ลิงค์เชื่อมโยง (Links)
- 4.5 อ้างอิง (Reference) อ้างอิง หมายถึง แหล่งข้อมูลที่ใช้นำมาอ้างอิง อาจเป็นเอกสาร ตำรา หรือ เว็บไซต์ก็ได้
- 4.6 ดัชนี (Index) ดัชนี หมายถึง การระบุคำสำคัญหรือคำหลักต่าง ๆ ที่อยู่ภายในเล่ม โดยเรียงลำดับตัวอักษรให้สะดวกต่อการค้นหา พร้อมระบุเลขหน้าและจุดเชื่อมโยง
- 4.7 ปกหลัง (Back Cover) ปกหลัง หมายถึง ปกด้านหลังของหนังสือ ซึ่งจะอยู่ส่วนท้าย เล่ม

5. ข้อดีและข้อจำกัดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกสมีข้อดีข้อเสียดังนี้

5.1 ข้อดีของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

- 5.1.1 เป็นสื่อที่รวมเอาจุดเด่นของสื่อแบบต่าง ๆ มารวมอยู่ในสื่อตัวเดียว คือสามารถแสดงภาพ แสง เสียง ภาพเคลื่อนไหว และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้
- 5.1.2 ช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาวิชาได้เร็วขึ้น
- 5.1.3 ครูสามารถใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในการชักจูงผู้เรียนในการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดได้
- 5.1.4 มีความสามารถในการออนไลน์ผ่านเครือข่ายและเชื่อมโยงไปสู่โซนเพจและเว็บไซต์ต่าง ๆ อีกทั้งยังสามารถอ้างอิงในเชิงวิชาการได้

5.1.5 หากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สอน ไลน์ผ่านเครื่องข่ายอินเทอร์เน็ตหรือ อินทราเน็ตจะทำให้การกระจายสื่อทำได้อย่างรวดเร็ว และกว้างขวางกว่าสื่อที่อยู่ในรูปสิ่งพิมพ์

5.1.6 สนับสนุนการเรียนการสอนแบบห้องเรียนเสมือน ห้องสมุด
เสมือนและห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์

5.1.7 มีลักษณะไม่ตายตัว สามารถแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาอีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงไปสู่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้โดยใช้ความสามารถของไซเบอร์ทึกซึ้ง

5.1.8 ในการสอนหรืออบรมนอกสถานที่ การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น เนื่องจากสื่อสามารถสร้างเก็บไว้ในแฟ้มซีดีได้ ไม่ต้องหอบหิ้วกล้องซึ่งมีจำนวนมาก

5.1.9 การพิมพ์ทำได้รวดเร็วกว่าแบบใช้กระดาษ สามารถทำสำเนาได้เท่าที่ต้องการ ประหยัดเวลาในการสร้างถือ อีกทั้งยังช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

5.1.10 มีความทันทัน และสะគគต่อการเก็บนำรุ่งรักษา ลดปัญหา การจัดเก็บเอกสารข้อมูลังชั่งต้องใช้เนื้อที่หรือบิเวณกว้างกว่าในการจัดเก็บ สามารถรักษาหนังสือหายากและต้นฉบับเป็นปีไม้ให้เดื่อม kupap

5.1.11 ช่วยให้นักวิชาการและนักเขียนสามารถเผยแพร่ผลงานเขียน

5.2 ข้อจำกัดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ถึงแม้ว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะมีข้อดีที่สนับสนุนด้านการเรียนการสอนมากนัยแต่ก็ยังมีข้อจำกัดคือว่ายังคงต่อไปนี้

5.2.1 คนไทยส่วนใหญ่ยังคงเชื่อมั่นกับสื่อที่อยู่ในรูปแบบความมากกว่าอีกทั้งหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งไม่สามารถใช้งานได้ง่ายเมื่อเทียบกับสื่อดิจิทัลที่มีฟีดแบคและความสะดวกในการอ่านก็ยังน้อยกว่ามาก

5.2.2 หากโปรแกรมสื่อมีขanh ไฟล์ใหญ่มากๆ จะทำให้การเปลี่ยนหน้าจอ มีความล่าช้า

5.2.3 การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพที่ดี ผู้สร้างต้องมีความรู้ และความชำนาญในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และการสร้างสื่อคือพอสมควร

5.2.5 ใช้เวลาในการออกแบบมาก เพราะต้องใช้ทักษะในการออกแบบเป็นอย่างดีเพื่อให้ได้สื่อที่มีคุณภาพ

6. ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ศูนย์ทางไกลเพื่อพัฒนาการศึกษา (ม.ป.ป. : 8-9) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ไว้ดังนี้

6.1 ช่วยให้สามารถข้อมูลมาอ่านได้และสามารถเลือกอ่านได้ตามเวลาสถานที่ที่ตนเองสะดวก

6.2 การตอบสนองที่รวดเร็วของคอมพิวเตอร์ที่ให้ทั้งสีสัน ภาพ และเสียง ทำให้เกิดความตื่นเต้นและไม่น่าเบื่อหน่าย

6.3 สามารถปรับเปลี่ยน แก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว

ให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี

6.4 สามารถกันหายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังศึกษา จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สรุปให้ว่า หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์เป็นนวัตกรรมทางการศึกษารูปแบบใหม่ที่มีความน่าสนใจ เน้นการสื่อสารที่จะนำไปสร้างและพัฒนาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นและเร้าความสนใจ ของนักเรียนในการศึกษาอันคร่าวๆ เพราะข้อดีต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถแทรกได้ทั้งรูปภาพและเสียงซึ่งดีกว่าหนังสือเรียนธรรมชาติ จากข้อดีดังกล่าว ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ผู้ศึกษาจึงได้ออกแบบพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง โปรแกรมประมวลผลคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

การประเมินหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

พิสุทธิ อริรายนทร์ (2551 : 147) กล่าวว่า เมื่อจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ประเภทหนึ่งที่ประยุกต์ใช้ในด้านการศึกษา ดังนั้นเมื่อพัฒนาแล้วจึงจะต้องได้รับการประเมินเพื่อตรวจสอบถึงประสิทธิภาพและคุณภาพ ซึ่งการประเมินจะประกอบด้วยวิธีการที่ใช้คัดค้านี้

1. การประเมินองค์ประกอบ

การประเมินองค์ประกอบ หมายถึง การประเมินตามแนวทางการศึกษาที่เน้นประเมินในด้านเนื้อหาและแบบทดสอบ ด้านการออกแบบอื่น ๆ เช่น โครงสร้างภาษาในประเมินผลลัพธ์ ประเมินสิ่งต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นโครงสร้างภาษาใน เช่น ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบเกี่ยวกับข้อภาพ ความยากง่ายในการใช้งาน เป็นต้น ใน การประเมินจะใช้แบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่จะใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามผู้ทดลองใช้สื่อ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่จะใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามผู้ทดลองใช้สื่อ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาโปรแกรม ผู้เชี่ยวชาญในด้านสื่อ ผู้สอน และผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ ผู้ที่จะประเมินเป็นกุ่มได้ ผู้ออกแบบจะต้องเลือกอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับ การที่จะประเมินเป็นกุ่มได้ ผู้ออกแบบจะต้องเลือกอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับ รายการที่จะประเมิน รายละเอียดที่ผู้ออกแบบสามารถเลือกใช้ประเมินสื่อ มีดังต่อไปนี้

(พิสูทธา อารีรายณ์. 2551 : หน้า 147-151)

1.1 ด้านเนื้อหา เมื่อหัวถือเป็นส่วนที่สำคัญในการพัฒนาสื่อ เนื่องจากเนื้อหา เป็น ส่วนที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียน ดังนี้ในการประเมินจะประเมินในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา หมายถึง การประเมินในด้านความเหมาะสม ของเนื้อหา กับผู้เรียน ซึ่งที่ดีควรจะมีคุณลักษณะอย่างหนึ่งคือ มีเนื้อหาที่ตรงกับระดับ ของผู้เรียน โดยมีการใช้ภาษาที่เหมาะสม มีการสอดแทรกการอธิบายด้วยภาพนิ่ง หรือภาพเคลื่อนไหว

1.1.2 ด้านความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องของเนื้อหาเป็นประเด็น สำคัญ ที่จะต้องมีการตรวจสอบและประเมิน เมื่อหัวที่นำเสนอนี้สื่อจะต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกต้อง และครบถ้วน ไม่กซูมเครื่อง นอกจากนี้จะต้องใช้ภาษา สะกดคำหรือใช้ไวยากรณ์ให้ อย่างถูกต้อง เช่นกัน

1.1.3 คุณค่าของเนื้อหา หมายถึง เมื่อหัวที่นำเสนอนี้มีคุณค่าเพียงไร ต่อผู้เรียน เช่น เมื่อหัวที่มุ่งแต่ความเพลิดเพลิน ความรุนแรง หรือเนื้อหาที่นำเสนอนี้ในแต่ละ การ เหยียดผิว เชื้อชาติ เป็นต้น ซึ่งเมื่อหัวที่กล่าวถึงนี้ถือว่าเป็นเนื้อหาที่ไม่มีคุณค่าและ ไม่เกิด ประโยชน์ต่อผู้เรียนแต่อย่างใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้เรียนเป็นเด็กเล็กผู้ออกแบบควรจะ ระมัดระวัง ดังนี้ การประเมินคุณค่า ของเนื้อหาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

1.2 ด้านการออกแบบ หมายถึง การออกแบบลักษณะโครงสร้างของภาพ ที่นำเสนองาน ใช้สีและตัวอักษร และการใช้สื่อประสม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 การใช้พื้นที่หน้าจอ เนื่องจากภาพคอมพิวเตอร์เป็นส่วนที่จะใช้ติดต่อกับ ผู้เรียน ดังนี้ การออกแบบการใช้พื้นที่ของภาพ จึงควรออกแบบให้มีความง่ายและสะดวก

ต่อการใช้ของผู้เรียน มีการจัดแบ่งการนำเสนอของภาพอย่างเป็นสัดส่วนซึ่ดเจน และสม่ำเสมอตลอดทั้งสื่อ

1.2.2 การใช้สีและตัวอักษร การออกแบบเพื่อการใช้สีและตัวอักษรถือว่า เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการนำเสนอของภาพ สีที่ใช้ควรเป็นสีที่สวยงามและผ่อนคลาย ผู้เรียน นอกเหนือจะต้องเน้นความสวยงามและความชัดเจน ในส่วนของตัวอักษรก็เช่นกัน ควรจะเป็นตัวอักษรที่มีขนาดเหมาะสม และใช้สีของตัวอักษรโดยมีหลักคือ สีของตัวอักษร เช่น บนสีพื้นที่อ่อนหรือใช้สีตัวอักษรอ่อนบนพื้นเข้ม

1.2.3 การใช้สื่อประสม หมายถึง การใช้เสียง ภาพเคลื่อนไหว หรือข้อความในสื่อ ซึ่งจะทำให้สื่อมีการอธิบายที่หลากหลาย แต่อย่างไรก็ตามการใช้สื่อประสม ควรจะพิจารณาให้เหมาะสมกับวิธีหรือระดับของผู้เรียน เหมาะสมกับสถานการณ์ในสื่อ และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ความคุ้มการแสดงผลบนจากการในด้านสื่อประสมด้วยตนเอง ได้

1.3 ด้านกิจกรรม ในการออกแบบสื่อส่วนหนึ่งที่จะต้องออกแบบควบคู่กันไป ได้แก่ กิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้มีส่วนร่วมหรือเพื่อทำการทดสอบความรู้ ผู้เรียน กิจกรรมที่ออกแบบในสื่อจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังนำเสนอ และถ้าเป็นกิจกรรมที่เป็นแบบการตอบคำถามหรือแบบทดสอบจะต้องเป็นแบบทดสอบที่ผ่านการหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก หรือค่าความเชื่อมั่นมาก่อน และจะต้องเป็นคำถามที่ชัดเจนตลอดจน สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะนำเสนอ นอกเหนือกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ ควรจัดให้มี การเสริมแรง (re-enforcement) ในจังหวะที่เหมาะสมกับเวลาและระดับของผู้เรียน

1.4 ด้านการจัดการสื่อ หมายถึง วิธีการควบคุมสื่อ ความชัดเจนของคำสั่งในตัวสื่อ การจัดทำเอกสารประเด็นต่างๆ เหล่านั้นจะต้องมีการออกแบบอย่างเหมาะสมและสมบูรณ์ ดังนี้

1.4.1 ส่วนของวิธีการควบคุมสื่อ หมายถึง ผู้เรียนมีโอกาสในการควบคุมสื่อ เป็นอย่างไร สื่อเสนอหัวข้อหลักหรือหัวข้อย่อยสอดคล้องกันหรือไม่อ่อนไหว ตลอดจนการมีสิ่งอำนวยความสะดวกในสื่อที่ให้ผู้เรียนได้จัดการเองได้ เช่น การปรับแต่งเรื่อง การตั้งเวลา ให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น

1.4.2 ความชัดเจนของคำสั่งในสื่อ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถจัดการสื่อ ได้ง่ายไม่สับสน โดยไม่ต้องร้องขอความช่วยเหลือจากผู้สอน หรือผู้เรียนที่ไม่มีพื้นความรู้ด้าน คอมพิวเตอร์สามารถใช้งานสื่อได้

1.4.3 ส่วนการจัดทำเอกสารถือเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องจัดทำเนื่องจาก

สามารถใช้เอกสารเป็นแหล่งข้อมูลได้ และสามารถใช้เป็นคู่มือในการใช้สื่อได้ เอกสารที่ดีควรประกอบด้วยรายละเอียดที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จำเป็น การแนะนำสื่อ วัตถุประสงค์ของสื่อ การใช้งานสื่อและปัญหาที่อาจพบได้ในการใช้สื่อ

2. การประเมินประสิทธิภาพ

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2551 : 151) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสื่อ (efficiency) หมายถึง ความสามารถของสื่อในการสร้างผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามระดับที่คาดหวัง โดยการทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างสื่อและแบบทดสอบหลังเรียน

วิธีการหาประสิทธิภาพสื่อ จะใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ หรือกิจกรรมระหว่างเรียนมาคำนวณร้อยละซึ่งจะเรียกว่า Event 1 หรือ E_1 มาเปรียบเทียบกับ คะแนนเฉลี่ยในรูปของร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งจะเรียกว่า Event 2 หรือ E_2 โดยนำมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบ E_1/E_2 อย่างไรก็ตามค่าร้อยละของ E_1/E_2 ที่คำนวณได้ จะต้องนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

เกณฑ์มาตรฐานเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมิน ประสิทธิภาพของสื่อ เกณฑ์ที่ใช้วัดโดยทั่วไปจะกำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เช่น 80/80 โดยค่าที่กำหนดไว้มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรกคือ เกณฑ์ของประสิทธิภาพของสื่อจากการทำแบบฝึกหัด หรือการปฏิบัติกรรมในระหว่างเรียนสื่อ
80 ตัวหลัง คือ เกณฑ์ของประสิทธิภาพของสื่อจากการทำแบบทดสอบ

หลังการเรียน

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานไม่ควรกำหนดให้มีค่าสูงเกินไปหรือต่ำเกินไป แต่ควรกำหนดให้สอดคล้องกับระดับผู้เรียนที่จะเป็นผู้ใช้สื่อ โดยมีแนวทางการกำหนดไว้ดังนี้
(บันทึกชัย เพียงทอง. 2548 จัดอิ่งใน พิสุทธา อารีราษฎร์. 2551 : 152)

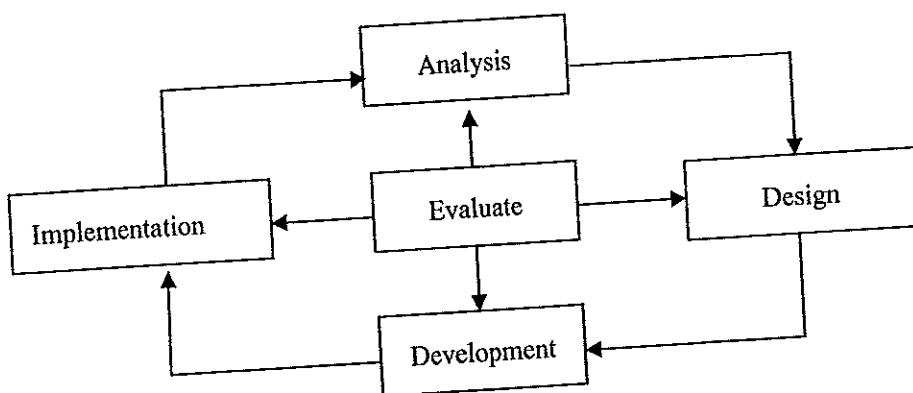
- 2.1 สื่อสำหรับเด็กเล็กควรจะกำหนดเกณฑ์ไว้ระหว่างร้อยละ 95 - 100
- 2.2 สื่อสำหรับเนื้อหาทฤษฎี หลักการความคิดรวบยอดและเนื้อหาพื้นฐาน ควรกำหนดเกณฑ์ไว้ระหว่างร้อยละ 90 - 95
- 2.3 สื่อที่มีเนื้อหาวิชาที่ยากและซับซ้อนต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษามากกว่าปกติควรกำหนดไว้ระหว่างร้อยละ 85 - 90
- 2.4 สื่อวิชาปฏิบัติ วิชาประกอบหรือวิชาทฤษฎีดึงปฏิบัติ ควรกำหนดไว้ระหว่างร้อยละ 80 - 85

ด้วยสื่อแล้วถ้าผู้เรียนได้รับแบบแผนสูงขึ้นถือว่าผู้เรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง การประเมินความพึงพอใจต่อสื่อ ถ้าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อจะมีผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดียิ่งขึ้น การประเมินความพึงพอใจจะใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติ การประเมินความคงทนของการเรียนรู้เพื่อคุณภาพผู้เรียนคงไว้ซึ่งความสามารถที่จะระลึกได้เมื่อเวลาผ่านไปในระยะเวลาหนึ่ง โดยประเมินด้วยแบบวัดผลลัพธ์ทางการเรียน การวัดค่านี้ประสิทธิผลเพื่อคุณภาพก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเป็นตัวชี้วัดว่าผู้เรียนมีความรู้อยู่ในระดับใด

งานวิจัยในครั้งนี้ศึกษาจะนำวิธีการประเมินหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว ข้างต้นมาเป็นกรอบในการออกแบบเพื่อพัฒนา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง โปรแกรมประมวลผลคำ เพื่อให้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความสนับสนุน มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนรูปแบบ ADDIE

พิสุทธา อารีรายณ์ (2551 : 64) กล่าวว่า รูปแบบ ADDIE เป็นรูปแบบที่ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการนำมาใช้ในการพัฒนามัลติมีเดีย โดยรอดเคริค ซิมส์ (Roderic Sims) แห่งมหาวิทยาลัยซิดนีย์ (University of Technology Sydney) ได้นำรูปแบบ ADDIE มาปรับปรุงขั้นตอนให้เป็นขั้นตอนการพัฒนามัลติมีเดีย โดยครอบคลุมสาระสำคัญในการออกแบบมัลติมีเดียทั้งหมด รูปแบบ ADDIE แสดงดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนตามรูปแบบ ADDIE
ที่มา (พิสุทธา อารีรายณ์. 2551 : 64)

จากแผนภูมิที่ 3 จะเห็นว่ารูปแบบของ ADDIE ประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ขั้นออกแบบ (Design) ขั้นพัฒนา (Development) ขั้นทดลองใช้ (Implementation) และขั้นประเมินผล (Evaluation) ได้นำอักษรตัวแรกของแต่ละขั้นมาเรียง ต่อกันเป็นชื่อของรูปแบบคือ “A” “D” “D” “I” “E” รายละเอียดของแต่ละขั้นอธิบายได้ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

ขั้นวิเคราะห์ ถือเป็นขั้นวางแผนหรือเตรียมการสืบต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนา บทเรียน โดยประเด็นค่าต่าง ๆ ที่จะต้องวิเคราะห์ จะเห็นได้ว่าประเด็นแรกในการวิเคราะห์ คือ การนิยามข้อขั้คแห่ง หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับข้อขัคแห่งหรือปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้ง ความต้องการต่าง ๆ เพื่อหารือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการหาเหตุผลสำหรับ การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้แก้ปัญหาหรือแก้ไขข้อขัคแห่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และสำคัญต่อไปผู้ออกแบบจะต้องดำเนินงานอีก 4 ด้าน โดยผู้ออกแบบอาจจะดำเนินงานได้ ก่อนหรือหลังก็ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การกำหนดกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย (Specify Target audience) ผู้ออกแบบ จะต้องรู้จักกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย ในประเด็นของปัญหาทางการเรียนหรือศักยภาพทางการเรียน ความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียน ประเด็นเหล่านี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ผู้ออกแบบนำมา ประกอบในการสร้างบทเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับตัวผู้เรียน

1.2 การวิเคราะห์งาน (Conduct Task Analysis) เป้าหมายของการวิเคราะห์ งาน ได้แก่ ความคาดหวังที่จะให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอย่างไร หลังจากได้เรียนเนื้อหาจาก บทเรียนแล้ว ดังนั้นในการวิเคราะห์งานจึงเป็นการกำหนดการกิจ หรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียน ต้องกระทำเมื่อได้การกิจหรือกิจกรรมแล้ว สำคัญต่อไปผู้ออกแบบจะต้องออกแบบ วัสดุประสงค์เชิงพฤติกรรม และแบบทดสอบดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 กำหนดวัสดุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นการกำหนดความคาดหวัง ที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็น หลังจากเรียนเนื้อหาจนบทเรียนแล้ว การกำหนดวัสดุประสงค์เชิงพฤติกรรม จะต้องสอดคล้องกับงานหรือการกิจหรือกิจกรรมที่ได้ออกแบบไว้

1.2.2 การออกแบบแบบทดสอบเพื่อการประเมินผล (Define Item of Assessment) เป็นการออกแบบชนิดของข้อสอบที่จะใช้ในบทเรียน เช่น แบบทดสอบแบบปรนัย แบบทดสอบแบบอัดคนย เป็นต้น ตลอดจนการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล หรือการกำหนดน้ำหนัก ของคะแนนเป็นต้น

1.3 การวิเคราะห์แหล่งข้อมูล (analyze resources) หมายถึงการกำหนดแหล่งที่มาของข้อมูลที่จะใช้ในการออกแบบบทเรียน เช่น เมื่อหาที่จะใช้ในการเรียนจะมาจากแหล่งใด เป็นต้น ในการพัฒนาบทเรียนจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจำนวนมาก ดังนั้นผู้ออกแบบจะต้องกำหนดแหล่งที่มาของข้อมูลแต่ละอย่างไว้ให้ชัดเจน โดยข้อมูลแต่ละประเภทอาจจะกำหนดแหล่งที่มาได้หลายที่ เช่น แหล่งที่มาของเนื้อหา อาจจะมีจำนวนหลาย ๆ แหล่ง ดังนั้นเมื่อจะใช้งาน ผู้ออกแบบสามารถเลือกแหล่งที่ดีที่สุด หรืออาจจะผสมผสานข้อมูลจากแต่ละแหล่งก็ได้

1.4 กำหนดสิ่งจำเป็นในการจัดการ (define need of management) หมายถึง ประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการจัดการบทเรียน เช่น ระบบปรักษาความปลอดภัย ของระบบฐานแบบการ โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน การนำเสนอบทเรียน การจัดเก็บข้อมูล ของบทเรียน เป็นต้น ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ออกแบบจะต้องกำหนดให้ชัดเจน และครอบคลุม เพื่อใช้ในการออกแบบบทเรียนให้มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ขั้นออกแบบ (Design)

ขั้นออกแบบ เป็นขั้นที่นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์ไว้มาเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการออกแบบ โดยมีประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องออกแบบ ดังนี้

2.1 การเลือกแหล่งข้อมูล (Select resource) หมายถึง การเลือกแหล่งข้อมูล ที่จะใช้ในการออกแบบบทเรียน โดยที่แหล่งข้อมูลนี้ ผู้ออกแบบได้กำหนดไว้แล้ว ในขั้นวิเคราะห์

2.2 การออกแบบมาตรฐาน (Specify Standard) หมายถึงมาตรฐานต่าง ๆ ที่จะใช้ในบทเรียน เช่น มาตรฐานของภาพ มาตรฐานการติดต่อระหว่างบทเรียนและผู้เรียน เป็นต้น การกำหนดมาตรฐานนั้นจะทำให้รูปแบบการใช้งานในประเด็นต่าง ๆ ที่เดินไปในแนวทางเดียวกันตลอด เช่น การมีมาตรฐานของภาพจะหมายถึง การใช้รูปแบบตัวอักษรหรือการใช้สี เป็นไปในมาตรฐานเดียวกันตลอดบทเรียน

2.3 ออกแบบโครงสร้างบทเรียน (design course structure) ได้แก่ การออกแบบส่วนต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน เช่น ส่วนจัดการด้านเนื้อหา ส่วนจัดการผู้เรียน หรือส่วนการประเมินผล เป็นต้น เมื่อออกแบบโครงสร้างบทเรียนแล้ว ลำดับต่อไปผู้ออกแบบจะต้องออกแบบโมดูล (design module) โดยพิจารณาว่าส่วนงานต่าง ๆ ในโครงสร้างโดยแยกพะอย่างยิ่งส่วนจัดการ ด้านเนื้อหาจะทำการออกแบบให้เป็นส่วนย่อย ๆ หรือโมดูล โดยพิจารณาถึงเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน เช่น การทำงานก่อนการทำงานในลำดับต่อจากโมดูลใด และโมดูลใดเป็นการทำงานสุดท้าย เป็นต้น

2.4 การวิเคราะห์เนื้อหา (Analyze Content) เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมดที่จะใช้ในบทเรียน การวิเคราะห์สามารถใช้เครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ ได้แก่ แผนภูมิประการัง (coral pattern) เพื่อรับร่วมเนื้อหา หรือแผนภาพเครือข่าย (network diagram) เพื่อลดคันโยน เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมดได้แล้ว ต้องที่ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงการเป็นลำดับต่อไปนี้ดังนี้

2.4.1 การกำหนดการประเมินผล (Specify assessment) ได้แก่ เกณฑ์การประเมินผลผู้เรียน รูปแบบการประเมินผล รวมถึงวิธีการประเมินผล

2.4.2 กำหนดวิธีการจัดการ (Specify management) เป็นการกำหนดรูปแบบ และวิธีการจัดการ ได้แก่ การจัดการฐานข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน บทเรียน ความถูกต้องของผู้เรียนและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.5 การออกแบบบทเรียน (design lessons) หมายถึง การออกแบบองค์ประกอบของบทเรียนในแต่ละโมดูลจะต้องประกอบด้วยเนื้อหา กิจกรรม ชื่อหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแต่ละส่วนที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันในแต่ละโมดูลมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในการออกแบบจะพิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่ได้วิเคราะห์และออกแบบในขั้นตอนที่ผ่านมา มีลำดับออกแบบดังนี้

2.5.1 การกำหนดลำดับการสอน (instruction sequencing) หมายถึง การจัดลำดับของเนื้อหา กิจกรรมในแต่ละโมดูล เพื่อจัดการเรียนรู้ให้ครบตามจุดประสงค์

2.5.2 เขียนบทคำนิยมเรื่อง (Storyboard) ได้แก่บันทึกดำเนินเรื่องของเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละโมดูล เพื่อจะใช้ในการสร้างตัวโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

3. ขั้นพัฒนา (Development)

ขั้นการพัฒนา เป็นขั้นที่นำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ออกแบบไว้มาพัฒนา โดยมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

3.1 การพัฒนาบทเรียน (lesson development) หมายถึงการพัฒนาบทเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้สามารถนำเสนอผ่านทางคอมพิวเตอร์ ในการพัฒนาบทเรียนจะนำบทดำเนินเรื่องที่ได้ออกแบบไว้มาเป็นแบบในการพัฒนาบทเรียน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่มีในโปรแกรมนิพนธ์บทเรียนหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชนิดสูงต่าง ๆ เมื่อดำเนินการพัฒนาแล้ว ผู้ออกแบบจะต้องนำบทเรียนไปทดสอบเพื่อตรวจสอบหากความผิดพลาดและเพื่อความสมบูรณ์ของแต่ละโมดูลต่อไป

3.2 พัฒนาระบบจัดการบทเรียน (management) หมายถึงพัฒนาโปรแกรมระบบบริหารจัดการบทเรียน เช่น ระบบจัดการผู้เรียน ระบบจัดการเนื้อหา ระบบจัดการข้อสอบ เป็นต้นเพื่อให้บทเรียนสามารถจัดการสอนได้ตามความต้องการและตรงตามเป้าหมาย

3.3 การรวมบทเรียน (integration) เป็นการรวมเอาทุกส่วนของระบบรวมเป็นระบบเดียว ได้แก่ การรวมเอาระบบบริหารจัดการบทเรียนและบทเรียน รวมเข้าเป็นระบบเดียวจากนี้ จะต้องผนวกเอาไว้สุดการเรียน (supplementary) เข้าไปในระบบด้วย เพื่อให้บทเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนครบถ้วนขึ้นตอนตามแนวทางที่ออกแบบไว้

4. ขั้นทดลองใช้ (Implementation)

ขั้นการทดลองใช้ เป็นขั้นที่นำบทเรียนที่มีองค์ประกอบครบสมบูรณ์มาทดลองใช้ เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน ขั้นตอนต่อๆ ไปการทดลองใช้ ดังนี้

4.1 การจัดเตรียมสถานที่ (Site preparation) การเตรียมสถานที่ที่จะใช้ในการทดลอง ให้มีความพร้อมที่จะใช้ ได้แก่ ห้องเรียน เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เครื่องมือ และบทเรียน เป็นต้น

4.2 การฝึกอบรมผู้ใช้ (user training) การฝึกอบรมผู้ใช้จะทำการฝึกให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบทเรียน ผู้ออกแบบหรือผู้สอนควรจะควบคุมอย่างใกล้ชิด โดยอาจจะทำการจดบันทึกพฤติกรรมของผู้อบรม หรือสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรม โดยอาจจะสอบถามความคืบหน้าของผู้เข้าอบรมต่อการใช้งานบทเรียน เพื่อตรวจสอบความผิดพลาดและเพื่อปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.3 การยอมรับบทเรียน (acceptance) การยอมรับบทเรียนผู้ออกแบบสามารถทำได้โดยการสอบถามความคิดเห็นจากผู้อบรมเพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของบทเรียน ว่าบทเรียนสมควรจะให้ผ่านการยอมรับหรือไม่อย่างไร

5. ขั้นประเมินผล (Evaluation)

ขั้นการประเมินผล ถือเป็นขั้นสุดท้ายของรูปแบบ ADDIE โดยการนำผลการทดลองที่ได้มาสรุปผล มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

5.1 การประเมินผลกระทบว่างดำเนินการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการ เพื่อคุณภาพดำเนินการในแต่ละขั้นและนำไปปรับทำเป็นรายงานนำเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบต่อไป

5.2 การประเมินสรุปผล (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลจากการใช้บทเรียนแล้ว โดยการสรุปประเด็นต่าง ๆ ในรูปของค่าทางสถิติและเบรผล ผลที่ได้ในขั้นตอนนี้จะสรุปได้ว่าบทเรียนมีคุณภาพหรือไม่มีคุณภาพอย่างไรและจัดทำรายงานเพื่อแจ้งไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบต่อไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าในขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนในรูปแบบของ ADDIE ชั้นตอน คือ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การทดลอง ให้ การประเมินผล ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะได้นำเอกสารแบบดังกล่าวมาพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง โปรแกรมประมวลผลคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

พิสุทธา อารีรายณ์ (2551 : 51) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ผู้ศึกษาออกแบบจะต้องมีแนวทาง การออกแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ จะมีหลายทฤษฎีโดยแต่ละทฤษฎี จะมีแนวคิดที่แตกต่างกันทั้งในการวางแผนแนวทางออกแบบอาจจะสมมูลอย่าง ฯ ทฤษฎี เช้าด้วยกันได้

ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นความเชื่อหรือแนวทางการเรียนรู้ของมนุษย์ ที่ได้ผ่านการทดลอง จนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง คั่นนี้ผู้ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมี หลักของทฤษฎีการเรียนรู้ เช่น ถ้าทฤษฎีการเรียนรู้มีความเชื่อหรือมุ่งมองต่อการเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ ของมนุษย์เกิดจากการมีสิ่งร้า ทำให้มนุษย์สนใจที่จะศึกษา จากแนวทางนี้ถ้าผู้ออกแบบได้ยึด เอกอัณยูนี้ เป็นหลักในการออกแบบบทเรียน บทเรียนที่ออกแบบก็จะต้องมีสิ่งเร้าให้ผู้เรียนได้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ โดยอาจจะมีการสร้างคำาให้ผู้เรียนได้ตอบหรือได้คิดระหว่างเรียน เนื้อหาอย่างเหมาะสม หรือถ้าเข้าใจekoทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีแนวทางว่า มนุษย์ทุกคน มีความแตกต่างกัน มีความสนใจต่างกัน คั่นนี้การออกแบบบทเรียนที่ยึดแนวทางนี้ บทเรียน ที่ออกแบบจะต้องตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียน ตามเนื้อหาที่สนใจ เป็นต้น ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ บทเรียนคอมพิวเตอร์

ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นทฤษฎีที่นักการศึกษาหรือนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ เชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการที่มนุษย์ตอบสนองต่อสิ่งเร้า และพฤติกรรมการตอบสนองจะเป็นขั้นขึ้นหากได้รับการเสริมแรงที่เหมาะสม เป็นการเน้นการกระทำที่อยู่ภายใต้โถงนี้สิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้น นักจิตวิทยาที่มีชื่อเดียวกันในกลุ่มนี้ ได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งได้สร้างเครื่องช่วยสอน (teaching machine) ขึ้น และต่อมาได้พัฒนาเป็นบทเรียนเชิงเส้น เมื่อผู้เรียนเรียนบทเรียนจะมีค่าตามระหว่างเรียนและเมื่อผู้เรียนตอบคำถาม จะมีคำเฉลยพร้อมทั้งมีการเสริมแรงทั้งที่เป็นการเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม หรืออาจจะเป็นการเสริมแรงทางลบ เช่น การให้กลับไปทบทวนเมื่อทำไม่เป็นดีน

การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ตามแนวทางการเรียนรู้ทฤษฎีในกลุ่มนี้ มีหลักในการออกแบบคือจะต้องมีคำถามเพื่อเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนได้ตอบ โดยสอดแทรกในระหว่างเรียน เมื่อหัวข้อแบบนี้จะต้องมีคำถามที่ทำให้ผู้เรียนได้ตอบคำถามแล้วควรจะมีคำชมที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนรู้ต่อสิ่งใหม่ ๆ ของมนุษย์เกิดจากการมีสิ่งเร้า มนุษย์ทุกคนมีความแตกต่างกัน มีความสนใจต่างกัน หากมีการกระตุ้นและเสริมแรงในการเรียนรู้ที่เหมาะสม ของมนุษย์ จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ผู้ศึกษาจึงได้นำทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมาใช้ประกอบในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชั้นมัธยมศึกษายุบสิ้นที่ 2 โดยจะใช้การนำเสนอบทเรียนและเทคโนโลยี ร่วม โปรแกรมประมวลผลคำ ชั้นมัธยมศึกษายุบสิ้นที่ 2 โดยจะใช้การนำเสนอบทเรียน ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และให้คำถามระหว่างเรียน เป็นตัวกระตุ้น เมื่อผู้เรียนตอบคำถาม จะมีคำเฉลยพร้อมทั้งมี คำชม เป็นการเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

จิตวิทยาการเรียนรู้

พิสุทธา อารีรายณ์ (2551 : 49-51) กล่าวว่า การเรียนรู้ของคนเราเป็นได้ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ในชั้นเรียน และการเรียนรู้นอกชั้นเรียน ไม่ว่าการเรียนรู้จะเป็นรูปแบบใดล้วนมีผลต่อผู้เรียนทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการเรียนนั้นเป็นการเรียนผ่านเครื่องมือ เช่น เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ถือว่าเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ดังนี้จะต้องคำนึงถึงหลักของจิตวิทยาการเรียนรู้ต่าง ๆ การออกแบบการจัดการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นการสอนในชั้นเรียนหรือการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการ

เรียนรู้จะทำให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ควรคำนึง
ในการออกแบบที่เรียนมีดังนี้

1. การรับรู้

การรับรู้ (perception) การรับรู้ของคนเราจะเกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าซึ่งเป็นสิ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยทั่วไปคนเรามักจะรับรู้ในสิ่งที่เร้า ที่ดึงดูดความสนใจ ดังนั้นผู้สอนหรือผู้ออกแบบการเรียนรู้การสอนควรจะออกแบบให้มีสิ่งเร้าที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนจะมีความสนใจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ หรืออื่น ๆ ที่อาจจะเกี่ยวข้อง

2. แรงจูงใจ

แรงจูงใจ (motivation) แรงจูงใจถือเป็นจิตวิทยาด้านหนึ่งที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ด้วยระบบการเรียนการสอนสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ได้แล้วอย่างที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนแบบเรียน ดังนั้น แรงจูงใจที่ทำให้เกิดการเรียนรู้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายนอก เป็นแรงจูงใจที่อยู่ภายนอกตัวผู้เรียน เช่น คำชม คำ賛扬 หรือรางวัล เป็นต้น และแรงจูงใจภายใน ที่อยู่ภายนอกตัวผู้เรียน เช่น แรงจูงใจอยากรู้เรื่องราวที่ตนสนใจ เป็นต้น ที่เป็นแรงจูงใจที่อยู่ภายในตัวผู้เรียน เช่น แรงจูงใจอยากรู้เรื่องราวที่ตนสนใจ เป็นต้น ในการออกแบบการจัด การเรียนการสอนควรสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนให้พอเหมาะสม ไม่ควรมากเกินไป ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน เกิดความเบื่อหน่ายไม่เห็นคุณค่า แต่ก็ไม่ควรน้อย จนเกินไป การสร้างแรงจูงใจที่ดีควรจะมีกิจกรรมที่ท้าทายผู้เรียนและมีการเสริมแรงจูงใจอย่างเหมาะสม

3. การจดจำ

การจดจำ (memory) หมายถึง การจำเนื้อหาความรู้ของผู้เรียนหลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว วิธีการจำเนื้อหาความรู้ของผู้เรียนแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน บางคนใช้วิธีอ่านซ้ำหรือทำซ้ำ ๆ บางคนเพียงนั่งฟังครึ่งเดียวก็สามารถจดจำเนื้อหาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน คนเรามักจะจดจำได้ดีหากการเรียนรู้นั้นตรงกับความสนใจและความสนใจของตนเอง นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบเชิงคausal ไว้ก่อน ให้ผู้เรียนสามารถจดจำความรู้ได้ดี ระหว่างนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำความรู้ได้ดีขึ้น 2 แนวทาง ได้แก่ การให้ผู้เรียนฝึกและทำซ้ำบ่อย ๆ โดยอาจจะให้แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะกับผู้เรียนมาก ๆ ให้ผู้เรียนได้ตอบคำถามเพื่อให้เกิดทักษะและจำได้ดี ส่วนแนวทาง

ที่สอง ได้แก่ แนวทางให้ผู้เรียนจัดระเบียบความรู้ โดยฝึกให้ผู้เรียนได้จัดความรู้ในรูปแบบแผนภูมิ อาจจะเป็นแผนภูมิแบบก้างปลา (fish bone) หรือแผนภูมิแบบประการง (coral pattern)

4. การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม (participation) หมายถึง การให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วม กับกิจกรรมการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีทักษะมากขึ้น นอกเหนือจากนี้ ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (active learning) การออกแบบการเรียนการสอนผู้สอนควรจะออกแบบให้มีการปฏิสัมพันธ์ (interaction) ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual difference) หมายถึง ความแตกต่าง ระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น สติปัญญา ความเชื่อ วัฒนธรรม ความสนใจ ความอนันดา เป็นต้น โดยที่ความแตกต่างเหล่านี้มีผลโดยตรงกับการเรียนรู้ของมนุษย์ บางคนอาจเรียนรู้ได้เร็ว บางคนอาจจะเรียนรู้ได้ช้า ดังนั้นในการออกแบบการเรียนการสอน ผู้สอนหรือ ผู้ออกแบบควรจะออกแบบให้มีความยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

6. การถ่ายโอนความรู้

การถ่ายโอนความรู้ (transfer of learning) หมายถึงการนำความรู้ที่ศึกษาได้ไปประยุกต์ใช้จริง ซึ่งการถ่ายโอนความรู้ถือเป็นเป้าหมายที่สูงสุดของการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียน สามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ โดยการนำความรู้ที่ศึกษาได้ไปประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพแสดงถึงระบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพด้วย ดังนั้นในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนถ่ายโอนการเรียนรู้ได้นั้น จะต้องออกแบบบทเรียนให้มีความเหมือนและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง โดยบทเรียนอาจจะจำลอง สถานการณ์จริงให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อฝึกการแก้สถานการณ์

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าจิตวิทยาการเรียนรู้ เน้นหลักการรับรู้ต่อสิ่งเร้า การเรียน การสอนที่สร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเกิดความสนใจในการรับรู้และมีเทคนิควิธีการจัดทำ หลังจากการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนจำจำความรู้ได้ดี เมื่อโอกาสได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จึงเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อที่จะนำไปสู่ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อ ผลลัพธ์ทางการเรียน โดยทำให้ผลลัพธ์ทางการเรียนสูงขึ้น

งานวิจัยในครั้งนี้ผู้ศึกษานำมาทดลองจิตวิทยาการเรียนรู้ใน เรื่อง การรับรู้ที่ถูกต้อง และเหมาะสม เช่น พื้นฐานประตอบการณ์โดยที่ผู้เรียนมีอยู่ สิ่งเร้าที่เหมาะสม เช่น ภาพ เสียง แสง การสร้างแรงจูงใจโดยให้ผู้เรียนได้รับคำชูเชช เมื่อตอบคำถาม ใช้การจัดการเรียนการสอน ที่มีความยืดหยุ่นต่อผู้เรียนที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมและการถ่ายโอนความรู้ โดยให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาเป็นกรอบในการออกแบบพัฒนา หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง โปรแกรม ประมวลผลคำ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้ดี และมีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนสูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีนักการศึกษาทั่วไปในประเทศไทยและต่างประเทศทำการวิจัยเกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ดังงานวิจัยที่เสนอต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศไทย

กรรม ดิลกการ (2553 : 299) ได้พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $88.27/84.29$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ความคิดเห็นของผู้เขียนว่าัญที่มีต่อคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.49$, $S.D. = 0.03$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวนิประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 65.64 ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, $S.D. = 0.32$) และความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดเมื่อเวลาผ่านไป 7 วัน และ 30 วัน

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.50) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 81.33/80.33 คุณภาพบทเรียน

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.49)

ทรัพย์ศิริ โปรดเมธี (2552 : 54) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องความคล้าย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวานิปปุ่ม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.514) และมีความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.514)

พรพรรณ ศีกะมนตรี (2552 : 123) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวานิปปุ่ม ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีประสิทธิผลมีค่าเกินกว่าร้อยละ 81.28 และมีความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากและมีความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.51)

นารีรัตน์ เรืองสมบัติ (2552 : 37) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง สมบัติการดำเนินการของเขตและการแก้ปัญหา โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวานิปปุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของผู้เรียนโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.50)

อาทิตยา คงสี (2552 : 62) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสื่อสารข้อมูลและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวานิปปุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.72)

อนุชา สรุรา (2551 : 123-125) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การใช้โปรแกรม SwishMax วิทยานิพนธ์ ค.ม.(เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนัทราชเทวี ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การใช้โปรแกรม SwishMax ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ $85.00/89.50$ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การใช้โปรแกรม SwishMax เป็น 0.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3) ความพึงพอใจของครูโรงเรียนภาค平原คำพิทยาคมที่ศึกษาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การใช้โปรแกรม SwishMax อญ្តในระดับสูงมาก

ปีบัณฑุช นาไชสง (2551 : 74-76) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง จำนวนจริง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไตรคามศรีอนุสรณ์ อำเภอคุเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบร้า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 81.44/80.17 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียน มีความคิดเห็นต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความหมายเสมอๆในระดับมาก

สุปราณี แรมคำ (2550 : 65-68) ได้ศึกษา การพัฒนา e-book เรื่อง การสอน โดยใช้กิจกรรมแบบโครงงาน สำหรับครูกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารีบุรุษฯ เขต 2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดสื่อการพัฒนา e-book มีประสิทธิภาพ 81.75 / 82.20 2) คัดนี่ประสิทธิผลของสื่อการพัฒนา e-book มีค่าเท่ากับ 0.6144 3) ความพึงพอใจต่อสื่อการพัฒนา e-book ของครูกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยรวม อญ្តในระดับมาก

วีรนุช ศกุลเหลืองร่าม (2550 : 113-115) ได้ศึกษา การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์ วิทยานิพนธ์ วท.บ.เทคโนโลยีการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินคุณภาพค้าน เนื้อหาและสื่อโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าเท่ากับ 4.08 และ 4.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 และ 0.48 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการประเมินความพึงพอใจ ของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.68 ถือว่า อญ្តในเกณฑ์ดี

ขันทวงศ์ สุริยนต์ (2549 : 56) ได้รายงานการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บ้านหัวทราย อำเภอราษฎร์บูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.43/82.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ นวาร แจ่มจำ (2547:76) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมค่าน

สำโรง ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเท่ากับ 81.38 / 80.63 ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยในประเทศไทยค้นพบการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สรุปได้ว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสม ถูกปั้นให้เป็นอย่างดี สร้างแรงจูงใจต่อผู้เรียน หากมีการนำเสนออย่างมีระบบจะทำให้ กับการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี หากมีการนำเสนออย่างมีระบบจะทำให้ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายและช่วยให้ผู้เรียนมีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เนื่องจากมีการสร้าง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ได้มีนักศึกษาในต่างประเทศที่สนใจศึกษาค้นคว้าและทำการวิจัยเกี่ยวกับหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ ดังนี้

เฮจ (Hage. 2006 : 97) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยี e- Book ซึ่งจะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในรูปของเอกสารดิจิตอล ในการอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นั้น จำต้องใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ ซึ่งหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีการเติบโตอย่าง รวดเร็วและผู้ศึกษาได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของระดับการใช้งานกับอาชญากรรม และผู้ศึกษาได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของระดับการใช้งานกับเพศไม่มีความแตกต่างทาง ความแต่งต่างกันทางสถิติ และประสิทธิภาพของระดับการใช้งานกับเพศไม่มีความแตกต่างทาง สถิติ

กริกก์ (Grigg. 2005 : 90) ได้ศึกษาผลของการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในทาง ทัศนศิลป์ ในการจัดฟันสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งได้ทดลองกับนักศึกษาจำนวน 48 คน โดยได้ทำการทดลอง 2 รูปแบบ คือ การใช้ e – Book และกรณีการศึกษา ตัวอย่างจำนวน 48 คน โดยได้ทำการทดลอง 2 รูปแบบ คือ การใช้ e – Book และกรณีการศึกษา จากระบบที่ต้องการเปลี่ยนจาก ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนมากได้รับความรู้และมีการตอบสนองที่ดีต่อหนังสือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งจะให้เป็นแนวทางในการออกแบบพัฒนาระบบ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้สำหรับทางทัศนศิลป์

เพียร์เมน (Pearman. 2004 : 2427-A) ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบของการใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษานิปปิ้งที่ 2 เพื่อทำการทดสอบว่าผู้อ่าน ใช้หนังสือที่อยู่ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีทักษะ ทางด้านการอ่านในหลาย ๆ ระดับแล้วมีผลให้นักเรียนเหล่านั้นสามารถทำคะแนนในส่วนของการ ทดสอบความเข้าใจเมื่อเรื่องโดยการเล่าปากเปล่า ได้ดีกว่าเมื่อใช้หนังสือที่อยู่ในรูปแบบของสื่อ สิ่งพิมพ์แบบปกติหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างของผู้เข้าร่วมในการวิจัยคือ นักเรียนในชั้นเรียนเกรด 2 จำนวน 54 คน ผลการศึกษาพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีการได้ตอบได้ สามารถช่วยเพิ่มทักษะในการอ่าน

จับใจความสำคัญนักเรียนที่ถูกขัดอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะทางค้านการอ่านในระดับต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่กำลังพยายามพัฒนาทักษะหรืออุทิศวิธีที่ใช้ในการอ่านของตนเองได้ดีนั้น จึงสามารถกล่าวสรุปได้ว่า การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่าน ทั้งในชั้นเรียนแบบปกติ, ในศูนย์การเรียนรู้ หรือแม้แต่ในช่วงชั่วโมงการอ่านแบบอิสระ ล้วนเป็นวิธีการที่สามารถเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนหรือผู้อ่านเหล่านั้นได้แน่นอน

โดเมน (Doman, 2002 : 848) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะมีอุปกรณ์ที่ใช้อ่านข้อความอิเล็กทรอนิกส์หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการพัฒนาเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ผลิตขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เพื่อการใช้หนังสือร่วมกัน โดยผ่านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต โดยเป็นอุปกรณ์พื้นฐานของไมโคร โปรเซสเซอร์ โดยในงานวิจัยได้กล่าวว่างานประจำของข้อความอิเล็กทรอนิกส์แบบสั้น ๆ และคำแนะนำเกี่ยวกับตลาดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสำคัญและชัดเจนในการใช้เป็นปัจจัยที่พนักในการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สทริพฟัส (Striphass. 2003 : 2737) ได้สำรวจความเชื่อมโยงของพัฒนาการของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กีบวกกับโครงสร้างอุปกรณ์ทางเทคนิคของหนังสือ จากหนังสือในรูปเล่มมาสู่หนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยหนังสือมีการคอมมานาคอมพ์ทางโทรศัพท์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการวิจัยทำให้ทราบถึงการเชื่อมโยงของพัฒนาการของหนังสือจากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษางานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สรุปได้ว่า
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ หาค่าดัชนีประสิทธิผลแล้ว
ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น เนื่องจากเป็นเทคโนโลยีที่ได้รับความสนใจ สามารถกระตุ้น
ความค้องคิดในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะสามารถผสมผสานสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น วีดีโอ¹
คำย่อ กับ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีแหล่งข้อมูลให้ลึกค้นมากมาย
จากเครื่องมือที่มีอยู่ ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถเสริมการเรียนรู้ทางไกลได้
ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ลดเวลาเรียน เป็นต้น ดังนี้จะเห็นได้ว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียน
มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยหลักการและเหตุผลข้างต้น
ผู้ศึกษาจึงได้นำหลักการและแนวคิด มาพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง โปรแกรม
ประมวลผลคำ ที่หาประสิทธิภาพและหาค่าดัชนีประสิทธิผลแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการ
สอนต่อไป